

Sygn. akt II KZ 36/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **P. G.**

oskarżonego z art. 190 a § 1 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 września 2013 r.,

zażalenia oskarżycielki posiłkowej J. J.-G.

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu

Okręgowego w S. o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie Sądu

Okręgowego w S. z dnia 18 czerwca 2013r.,

na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 518 kpk

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z dnia 18 czerwca 2013 r., nie uwzględnił wniosku oskarżycielki posiłkowej J. J. – G. o zwolnienie jej od opłaty kasacyjnej w kwocie 450 złotych oraz wniosku o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu w postępowaniu kasacyjnym, uznając iż sytuacja majątkowa zobowiązanej pozwala na uiszczenie stosownych kwot tytułem opłaty od kasacji i kosztów jej sporządzenia przez pełnomocnika z wyboru.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła oskarżycielka posiłkowa, zarzucając orzeczeniu Sądu Okręgowego obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności art. 167 k.p.k.,

polegającą na tym, że nie wezwano jej do przedstawienia dowodów wskazujących, iż nie stać ją na wniesienie opłaty od kasacji, ani na wynajęcie adwokata, podczas gdy nie dysponuje ona środkami finansowymi na pokrycie należności z tego tytułu. Powołując się na powyższe skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie jej wniosków.

Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w S. zarządzeniem z dnia 8 lipca 2013 r. na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia zażalenia oskarżycielki posiłkowej w uzasadnieniu wskazując jedynie, że zażalenie na odmowę zwolnienia od uiszczenia opłaty od kasacji jest niedopuszczalne z mocy art. 528 § 1 pkt. 1 k.p.k.

Zarządzenie to zaskarżyła zażaleniem oskarżycielka posiłkowa podnosząc, że jeśli oddalono jej wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, to tym samym uniemożliwiono jej składanie wniosku o zwolnienie od kosztów.

Powołując się na powyższe autorka zażalenia nie formułowała wniosków odwoławczych w zakresie zaskarżonego zarządzenia lecz ponownie postulowała o zmianę postanowienia co do którego odmówiono przyjęcia zażalenia, uwzględnienie jej wniosków, a tym samym umożliwienie skorzystania z prawa do dochodzenia sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie oskarżycielki posiłkowej J. J. – G. nie zasługuje na uwzględnienie. Na wstępie należy zauważyć, że powieła ono zarzuty kwestionujące zasadność postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 18 czerwca 2013 r., sygn. II WKK 4/13 , a tylko marginalnie odnosi się do zaskarżonego zarządzenia.

Trzeba podkreślić, że Sąd Okręgowy dokonując czynności okołokasacyjnych nie ustrzegł się błędów, ponieważ przedwcześnie rozpoznał wniosek oskarżycielki posiłkowej o zwolnienie od opłaty kasacyjnej. Wprawdzie złożyła ona osobistą kasację, która wpłynęła do Sądu Okręgowego w S. w dniu 10 maja 2013 r., jednak obowiązek uiszczenia opłaty od kasacji aktualizuje się dopiero z chwilą złożenia kasacji, sporządzonej z uwzględnieniem przymusu adwokackiego (zob. postanowienie SN z dnia 21 kwietnia 2010 r., III KZ 33/10, OSNwSK 2010/1/842). W związku z tym dla dalszego toku postępowania najistotniejsze znaczenie miał pkt. 2 postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 18 czerwca 2013 r., w którym

odmawiając wyznaczenia pełnomocnika z urzędu w postępowaniu kasacyjnym w istocie nie uwzględnił on wniosku J. J.– G. o wyznaczenie adwokata w celu sporządzenia kasacji. Swoim zażaleniem skarżąca objęła również to rozstrzygnięcie. Natomiast Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego odmawiając przyjęcia zażalenia oskarżycielki posiłkowej w swoim uzasadnieniu koncentrował się jedynie na niedopuszczalności zażalenia na odmowę zwolnienia od opłaty od kasacji zaś pominął uzasadnienie tej części zaskarżonego zarządzenia, w której odmówiono przyjęcia zażalenia na odmowę wyznaczenia pełnomocnika z urzędu do sporządzenia kasacji.

Warto jednak zaakcentować, że skarżąca nie przedstawiła żadnego argumentu podważającego trafność zaskarżonego zarządzenia, co jest oczywiste zważywszy na kategorię brzmienia art. 528 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k., który jednoznacznie stanowi, że na odmowę zwolnienia od uiszczenia opłaty od kasacji oraz wyznaczenia adwokata lub radcy prawnego w celu sporządzenia kasacji zażalenie nie przysługuje. W tej sytuacji, wskazane wyżej uchybienie występujące w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia nie mogło mieć wpływu na jego treść, skoro decyzja ta jest merytorycznie poprawna. Nie oznacza to jednak, iż zasadność postanowienia Sąd Okręgowego w S. z dnia 18 czerwca 2013 r., nie może być przedmiotem dalszej kontroli, ponieważ zaskarżeniu podlega także decyzja o odmowie przyjęcia kasacji i rozpoznając zażalenie na rozstrzygnięcie w tym zakresie Sąd Najwyższy może dokonać kontroli prawidłowości orzeczeń, które poprzedziły tę odmowę i bez których do odmowy takiej by nie doszło, a które samoistnie nie mogły być przedmiotem zażalenia, w tym stosownie do treści art. 528 § 2 k.p.k. rozpoznać zastrzeżenia skarżącego co do odmowy wyznaczenia adwokata z urzędu (zob. postanowienia SN: z dnia 9 stycznia 2013 r., III KZ 91/12, LEX nr 1235891, z dnia 23 maja 2013 r., III KZ 22/13, LEX nr 1317951).

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy zaskarżone zarządzenie utrzymał w mocy.